

VYTIE

pre Carla Solomona

1)

△
Videl som najlepšie hlavy svojej generácie zničené šialenstvom,
v hlade hystericky obnažené,
vlečúce sa černoškými ulicami na svitaní a hľadajúce dávku
drogy
hipsterov s anjelskými hlavami, túžiacich po prastarom nebeskom
spojení s hviezdny dynamom v mašinérii noci,
ktorí v chudobe a handrách, s prázdny očami,
spíť sedávali a fajčili v nadprirodzenej tme bytov so studenou
vodou, vznášali sa nad vrcholkami veľkomiest a rozjímali o džeze,
ktorí obnažili svoje mozgy Nebesám pod nadzemnou železnicou
a uzreli mohamedánskych anjelov, v žiare balansujúcich po
strechách činžiakov,
ktorí prechádzali univerzitami so žiariacimi chladnými očami,
halucinujúc o Arkansase a tragédií Blakeovho svetla medzi <<
vojnovými špecialistami,

↓
Hlas mi mluví Blake
suehyalca royle · 27 ·
hadme

ktorí boli vylúčení z akademií pre bláznovstvo & publikovanie
 obscénnych ód na oknách lebky,
 ktorí sa krčili strachom v neoholených izbách iba v bielizni, spaľovali
 peniaze v odpadkových košoch a cez stenu načúvali Hrôze,
 ktorých nakopali do brady na ohanbí, keď sa vracali cez Laredo
 s opaskom marihuany pre New York,
 ktorí hltali oheň v špinavých hoteloch alebo pili terpentín v Rajskej
 uličke, smrti, alebo noc čo noc ponárali svoje trupy do očistca
 snov, drog, nočných mór za bieleho dňa, alkoholu a vlastného vtáka
 a nekonečných gulí
 neporovnateľne slepých uličiek desných mračien a bleskov v duši,
 lefiacich v ústrety pólom Kanady & Patersonu a osvetľujúcich
 celý nehybný svet Času medzi nimi,
 peyotovú pevnosť hál, cintorínové úsvity pod zeleným stromom na
 zadnom dvorčeku, opojenosť vínom nad hrebeňmi striech,
 obchodné štvrte narkotizovaných čundrov, neónové blikanie
 dopravných svetiel, vibrovanie slnka a mesiaca a stromov
 v búrlivých zimných súmrakoch Brooklynu, popolnicové drísky
 a tiché kráľovské osvietenie mysle,
 ktorí sa pripútali pomocou benzedrinu k podzemnej dráhe na
 nekonečnú jazdu z Battery do svätého Bronxu, kým ich hrmot
 kolies a detí nezrazil dolu roztrasených, s rozmlátenými ústami
 a vymlátenou prázdnotou mozgu zbaveného lesku, do
 pochmúrneho svetla zoologickej záhrady,
 ktorí sa potápali celú noc v podmorskom svetle u Bickforda,
 odplávali a presedeli popoludnie nad vypláchnutým pivom
 u opusteného Fugazziho a počúvali trúby anjelské na vodíkovom
 gramoorchestríone,

ktorí hovorili sedemdesiat hodín bez ustania od parku po byt, po bar,
po Bellevue, po múzeum, po Brooklynský most,
stratený batalión platonických diskutérov, vrhajúcich sa z požiarnych
rebríkov, z okien, z Empire State Buildingu, z mesiaca,
jachtajúcich, jačiacich, vracajúcich, šepkajúcich fakty a spomienky
a anekdoty a prípitky a šoky nemocníc a žalárov a vojen,
ktorí s briliantovými očami vyvracali z absolútnej pamäti celý svoj
intelekt za sedem dní a nocí, mäso pre synagógu hodené na
chodník,

ktorí sa stratili do zenového prázdna New Jersey a nechali po sebe
stopu dvojzmyselných pohľadníc s radnicou v Atlantic City,
trpeli horúčkami Východu a tangerským lámaním v kostiach
a čínskymi migrénami, trpia abstinenčnými príznakmi
v pošmúrnom newarskom podnájme,

ktorí blúdili hore-dolu o polnoci vo výhrevni, dumajúc, kam ísť, a odišli
a neostali po nich nijaké zlomené srdcia,

ktorí si zapalovali cigarety v nákladniakoch nákladniakoch
nákladniakoch natriasajúcich sa cez sneh k osamelým farmám
v starootcovskej noci,

ktorí študovali Plotina, Poea, sv. Jána z Kríža, telepatiu a bebopovú
kabalu, pretože vesmír sa inštinktívne chvel pri ich nohách
v Kansase,

ktorí samotárili v uliciach Idaha a hľadali vizionárskych indiánskych
anjelov, ktorí sú vizionárskymi indiánskymi anjelmi,

ktorí si mysleli, že sú iba blázni, keď Baltimore žiaril v nadprirodzenej
extáze,

ktorí skočili do limuzín s Číňanom z Oklahomy na popud zimného
malomestského dažďa v pouličnom polnočnom svetle lúčov,

ktorí sa vliekli hladní a osamelí Houstonom, hľadajúc džez alebo sex alebo polievku a nasledovali dokonalého Španiela, aby konverzovali o Amerike a Večnosti, beznádejná to vec; a tak sa dali na loď do Afriky,

ktorí zmizli vo vulkánoch Mexika, nezanechajúc po sebe nič, iba tieň modrákov a lávu a popol poézie roztrúsenej v chicagskom ohnisku,

ktorí sa znovu objavili na Západnom pobreží, pátrajúci po F. B. I., s bradami a v šortkách, s veľkými pacifistickými očami, vzrušujúci svojou tmavou kožou, a vydávali nezrozumiteľné letáky,

ktorí si vypaľovali cigaretami diery do rúk a protestovali proti narkotickému tabakovému opojeniu Kapitalizmu,

ktorí rozdávali superkomunistické pamflety na Union Square, plačúc a vyzliekajúc sa, kým ich neskosilo kvílenie sirén z Los Alamos,

a kosilo aj Wall Street, a propeler na Staten Island tiež kvíli,

ktorí sa s krikom zrútili v bielych telocvičniach, nahí a trasúci sa pred mašinériou iných kostier,

ktorí pohrýzli detektívov na krku a pišťali od radosti v policajných vozoch, lebo nespáchali nijaký zločin, okrem vlastnej divokej spaľujúcej pedérastie a opojenia,

ktorí zavýjali na kolenách v podzemnej dráhe a ktorých sťahovali zo strechy mávajúcich genitáliami a rukopismi,

ktorí sa nechali pretiahnuť od svätých motocyklistov a jačali od radosti,

ktorí cmúľali a dali si cmúľať od tých ľudských serafínov, námorníkov, v lichôtkach atlantickej a karibskej lásky,

ktorí onanovali zrána, za večerov v ružových záhradách a v tráve verejných parkov a cintorínov, rozsievajúc svoje semeno komukoľvek, kto prišiel,

Quil 1964

*hľadajúci na
americké a
afrikané*

ktorí čkali bez konca, pokúšajúc sa chichotať, a skončili vzlyknutím
 za priečkou v parnom kúpeli, keď ich prišiel plavý & nahý anjel
 prebodnúť mečom,
 ktorým prebrali milencov tri staré čarodejnice osudu, jednooká
 čarodejnica heterosexuálneho dolára, jednooká čarodejnica,
 ktorá žmurká z lona, a jednooká čarodejnica, ktorá nerobí nič, iba
 sedí na zadku a strihá intelektuálne zlaté vlákna na
 remeselníkovom tkáčskom stave,
 ktorí sa párilí extaticky a nenásytne s fľašou piva, s miláčikom,
 s balíčkom cigariet, so sviečkou, a padli z postele a pokračovali
 na podlahe, dolu halou, a končili, omdlievajúc pri stene, s víziou
 absolútnej vagíny a vyhýbajúc sa poslednému gyzyemu vedomia,
 ktorí osladili túžbu miliónu dievčat, trasúcich sa v západe slnka,
 a ráno mali červené oči, ale boli pripravení osadiť túžbu východu
 slnka, zažiariac zadkom v garáži a nahý v jazere,
 ktorí sa presmílnili Coloradom v myriade ukradnutých nočných áut,
 N. C., tajný hrdina týchto básní, samec a Adonis Denveru – radosť
 pri spomienke, koľko ich položil na voľných parcelách, na dvore
 za hostincom, v kinách, pod vratkými hrebeňmi na vrcholkoch
 hôr, v jaskyniach; alebo na známych svahoch cesty
 s vychudnutými čašníčkami vo zdvíhutej osamelosti spodničiek &
 zvlášť v tajných solipsizmoch hajzlov pri benzínových pumpách
 & tiež v uličkách rodného mesta,
 ktorí odpadávali v priestranných špinavých kinách, presúvali sa
 v sne, zobudili sa náhle v Manhattane a vytiahli sa zo suterénu
 s plúšťaním po tokajskom bez srdca a hrôzami železných snov
 v Tretej Avenue & potkýnali sa k pracovným úradom,
 ktorí kráčali celú noc v topánkach plných krvi po snehom zaviatych

dokoch a čakali na dvere v East River, ktoré sa otvoria do
miestnosti plnej vlhkého tepla a ópia,
ktorí vytvorili veľké samovražedné drámy na činžových brehoch
Hudsonu pod vojnovým modrým reflektorom mesiaca & ich
hlavy budú korunované vavrínom zabudnutia,
ktorí jedli dusenú jahňacinu imaginácie alebo trávili kraba
na blatistom dne riek v Bowery,
ktorí plakali v romantike ulíc s kárami plnými cibule a zlej hudby,
ktorí sedeli v debnách, dýchajúc do tmy pod mostom, a zdvihli sa,
aby postavili spinet do svojich podkroví,
ktorí kašľali na šiestom poschodí v Harleme, korunovaní plameňom
pod tuberkulóznym nebom, obklopení oranžovými košmi
teológie,
ktorí písali celú noc v rytme rock'n'rollu svoje nadnesené zariekania,
ktoré boli v žltom ráne stancami blabotu,
ktorí varili boršč z nahnitých zvieracích pľúc, srdca, nôh a chvostov
& piekli tortilly a snívali o čistom kráľovstve zeleniny,
ktorí vliezli pod nákladniaky s mäsom a hľadali vajíčko,
ktorí hádzali svoje hodinky zo strechy, aby tak hlasovali za Večnosť
mimo Času & padol im na hlavu budík, a to každý deň
v nasledujúcom desaťročí,
→ ktorí si trikrát podrezali žily, v zmätku, ale bez výsledku, vzdali sa
a boli nútení otvoriť si starinárstva, kde sa im zdalo, že starnú,
a plakali,
ktorí boli upálení zaživa vo svojich nevinných flanelových oblekoch
na Madison Avenue uprostred výbuchov oloveného verša &
ťažkého dupotu železných regimentov módy &
nitroglycerínových výkrikov víl reklamy & yperitu neblaho

inými menami zaľúbenej

SED
VYPAČILI NA

inteligentných vydavateľov, alebo boli zrazení opitými taxíkmi
Absolútnej Reality,
ktorí skákali z Brooklynského mosta, to sa skutočne stalo, a odišli
neznámi a zabudnutí do duchárskeho omámenia ópiových
uličiek čínskej štvrte & požiarnych vozov, nakoniec ani jedno
pivo zdarma,
ktorí vyspevovali v oknách zo zúfalstva, vypadli z okna podzemnej
dráhy, skočili do špiny Passaicu, skákali na černochoch, kričali
na celú ulicu, tancovali bosými nohami po črepopch z vínových
pohárov, po rozbitých gramofónových platniach nostalgického
európskeho džezu z Nemecka roku 1930, dopili whisky a vracali
stonajúc do krvavých záchodov, s ušami plnými nárekov a hvizdu
obrovských parných píšťal,
ktorí si to švihali po diaľniciach minulosti k vzájomnej samote stráži
na Golgote alebo k džezovému vteleniu v Birminghame,
ktorí križovali krajinu sedemdesiatdva hodín, aby zistili, či ja som
mal víziu, alebo ty si mal víziu, alebo on mal víziu, aby postihli
Večnosť,
ktorí putovali do Denveru, ktorí zomreli v Denveri, ktorí sa vrátili
do Denveru & čakali márne, ktorí bdeli nad Denverom & trčali
& samotárili v Denveri a nakoniec odišli, aby postihli Čas & teraz
Denver osamel bez svojich hrdinov,
ktorí padli na kolená v beznádejných katedrálach, modliac sa za
všeobecné spasenie a svetlo a prsia, kým si duša na sekundu
neožiarila vlasy,
ktorí sa duševne zrútili vo väzení, keď čakali na nemožných
kriminálnikov so zlatými hlavami a čarom skutočností v srdciach
a spievali sladké blues Alcatrazu,

ktorí sa utiahli do Mexika, aby hovelí svojim návykom, do Rocky
 Mount, aby obetovali Buddhovi, do Tangiers za chlapcami,
 k Južnej pacifickej k čiernej lokomotive, do Harvardu k Narcisovi
 a Woodlawnovi, k venčeku sedmokrások alebo do hrobu,
 ktorí žiadali skúšky normálnosti a obvinili rádio z hypnotizmu
 & ktorých nechali s ich šialenstvom & s vlastnými rukami & bez
 výroku poroty,
 ktorí hádzali zemiakový šalát do členov CCNY prednášajúcich
 o dadaizme a potom sa dostavili na žulové schody blázince
 s oholenými hlavami a harlekýnskymi rečami o samovražde,
 a žiadali okamžitú lobotómiu mozgu *← John Keats: Vích*
 a ktorí miesto toho dostali konkrétnu prázdnotu inzulínu, *Page 10*
 metrasolu, elektrických šokov, hydroterapie, psychoterapie,
 pracovnej terapie, pingpongu & straty pamäti,
 ktorí v neveselom proteste prevrátili len jeden symbolický
 pingpongový stôl a spočinuli krátko v katatonickom záchvate,
 vrátili sa po rokoch skutočne holohlaví s výnimkou parochne krvi
 a slz a prstov k zjavne bláznovskému osudu obyvateľov
 bláznivých miest Východu,
 massachusettské, rocklandské a greystonské zárodočné haly, zvučiace
 echami duše, rock'n'rolujúce v polnočných ríšach lásky na
 osamelých lavičkách a náhrobných kameňoch, sen života, tá
 nočná mora, telá premenené na kameň ťažký ako mesiac,
 keď je matka konečne ^{xxxxxxxxx}, posledná fantastická kniha vyhodená
 z okna bytu a posledné dvere zatvorené o štvrtej ráno a posledný
 telefón hodený o stenu miesto odpovede a posledná zariadená
 izba vyprázdnená do posledného kusa mentálneho nábytku, žltá
 papierová ruža stočená na drôtenom vešiaku v skrini, ktorá je
 navyše iba imaginárna, práve len nádejný kúsok halucinácie –

ach, Carl, kým nie si v bezpečí, ani ja nie som v bezpečí a teraz si
ozaj v totálnej animálnej kaši času –
a ktorí preto utekali ľadovými ulicami, posadnutí náhlým vzplanutím
alchýmie použitia elipsy, katalógu, miery & vibrujúceho
lietadla,

ktorí snívali a uskutočňovali priepasti vtelenia v Čase & Priestore
pomocou obrazov postavených k sebe a nachytali archanjela
duše medzi dvoma vizuálnymi obrazmi a spojili elementárne
slovesá a položili podstatné meno a pomlčku vedomia k sebe,
skáčúc s pocitom Pater Omnipotens Aeterna Deus,
aby znovu tvorili syntax a mieru úbohej ľudskej prózy a aby stáli
pred vami bez slov a inteligentní a trasúci sa hanbou, odmietnutí
alebo spovedajúci sa z duše, aby sa prispôbili rytmu myšlienky
v obnaženej a nekonečnej hlave
toho šíaleného tuláka a anjela zbitého v Čase, neznámeho, ale predsa
zaznamenávajúceho tu, čo mohlo byť vyslovené v čase, ktorý
príde po smrti,

a vstali prevtelení v mátožných šatách džezu v tieni zlatej trúbky
orchestra a trúbili o náchylnosti nahej americkej mysle k láske
a de eli eli lamma lamma sabachthani saxofónové HU kriku, ktorý
zmrazil veľkomestá až po posledné rádio
s absolútnym srdcom básne života, vyrezaným z ich vlastných tiel,
jedlým ešte tisíc rokov.

2)

Moloch - Chudoba

Aká sfinga z cementu a alumínia im to rozbila lebky a vyžrala mozog a predstavivosť?

Moloch! Samota! Špina! Ohavnosť! Smetiaky a nedosiahnuteľné doláre! Deti pištiace pod schodišťami! Chlapci vzlykajúci v armádach! Starci plačúci v parkoch!

Moloch! Moloch! Nočná mora Molocha! Moloch bez lásky! Moloch mysle! Moloch krutý sudca ľudí!

Moloch nepochopiteľné väzenie. Moloch skrížený hnát, bezduchý žalár a parlament smútkov! Moloch, ktorému patria súdy! Moloch nesmierny balvan vojny! Moloch omráčených vlád!

Moloch, ktorého duša je len mašinéria! Moloch, ktorého krv je obeh peňazí! Moloch, ktorého prsty sú desať armád! Moloch, ktorého srdce je kanibalské dynamo! Moloch, ktorého ucho je dymiaci hrob!

Moloch, ktorého oči sú tisíc slepých okien! Moloch, ktorého mrakodrapy stoja v dlhých uliciach ako nekoneční Jehovovia! Moloch, ktorého továrne snívajú a hučia v hmle! Moloch, ktorého komíny a antény korunujú mestá!

Moloch, ktorého láska je nekonečná nafta a kameň! Moloch, ktorého duša je elektrina a banky! Moloch, ktorého chudoba je príznak génia! Moloch, ktorého osud je mrak bezpohlavného vodíka! Moloch, ktorého meno je Duch!

Moloch, v ktorom sedím osamotený! Moloch, v ktorom snívam o Anjeloch! Blázon v Molochovi! Ciciak vtákov v Molochovi! Bez lásky a bez muža v Molochovi!

Moloch, ktorý zavčasu vstúpil do mojej duše! Moloch, v ktorom som vedomie bez tela! Moloch, ktorý ma vyplašil z mojej

prirodzenej extázy! Moloch, ktorého opúšťam! Vzbudte sa
v Molochovi! Svetlo prúdi z oblohy!

Moloch! Moloch! Byty plné robotov! neviditeľné predmestia!
pokladnice kostier! slepé metropoly! démonické priemysly!
prízračné národy! nezničiteľné blázince! žuloví vtáci! obludné
bomby!

Zlámali si križe, keď dvíhali Molocha k Nebesám! Dlažby, stromy,
rádiá, tony! dvíhali mesto k Nebesám, ktoré existujú a sú všade
okolo nás!

Vízie! znamenia! halucinácie! zázraky! extázy! vzala americká rieka!
Sny! zbožňovania! osvietenia! náboženstvá! celý ten lodný náklad
citovej sračky!

Prelomy! cez rieku! lety a ukrižovania! odniesol prúd! Vznešenosť!
Zjavenia! Zúfalstvá! Desať rokov zvieracích škrekov
a samovrážd! Názory! Nové lásky! Šialená generácia! hľa dolu
na skalách času! /

Skutočný svätý smiech v rieke! Videli to všetko! divoké oči! sväté
výkriky! Dávali zbohom! Skákali zo striech! do samoty! mávali!
niesli kvety! Dolu k rieke! na ulicu!

3)

Carl Solomon! Som s tebou v Rocklande
kde si šialenejší ako ja
Som s tebou v Rocklande
kde ti musí byť veľmi čudne
Som s tebou v Rocklande
kde imituješ tieň mojej matky

Som s tebou v Rocklande
kde si povraždil svojich dvanásť tajomníkov
Som s tebou v Rocklande
kde sa smeješ na tomto neviditeľnom humore
Som s tebou v Rocklande
kde sme veľkí spisovatelia na tom istom príšernom
písacom stroji
Som s tebou v Rocklande
kde tvoj stav začal byť vážny a referujú o ňom
v rádiu
Som s tebou v Rocklande
kde schopnosť lebky už neprijíma červy zmyslov
Som s tebou v Rocklande
kde piješ čaj z prs starých panien z Utiky.
Som s tebou v Rocklande
kde robíš narážky na telá svojich ošetrovateliek tých
bronxských harpyí
Som s tebou v Rocklande
kde reveš v zvieracej kazajke že prehrávaš ozajstnú
partiu pingpongu pekelných priepastí
Som s tebou v Rocklande
kde mlátiš do katatonického klavíra duša je nevinná
a nesmrteľná nikdy by nemala zomrieť bezbožne v ozbrojenom
blázinci
Som s tebou v Rocklande
kde ani ďalších päťdesiat šokov nevráti tvoju dušu
znovu telu z jej púte ku krížu v prázdnote
Som s tebou v Rocklande
kde obviňuješ svojich lekárov z pomätenosti a pripravuješ

hebrejskú socialistickú revolúciu proti fašistickej národnej
Golgotе

Som s tebou v Rocklande

kde raz rozbiješ nebesá Long Islandu a vzkriesiš
svojho živého ľudského Krista z nadľudského hrobu

Som s tebou v Rocklande

kde je dvadsaťpäťtisíc šílených súdruhov a všetci
spolu spievajú posledné strofy Internacionály

Som s tebou v Rocklande

kde objímame a bozkávame Spojené štáty v posteli pod
prikrývkou Spojené štáty ktoré kašľú po celú noc a nedajú nám
spať .

Som s tebou v Rocklande

kde nás zelektrizovaných prebúdzajú z kómy lietadlá našich
duší burácajúce nad strechou prišli zhodiť anjelské bomby
nemocnice sa osvetľujú imaginárne steny sa rútia Ó vycivené
légie utekajú von Ó hviezdnatý šok zľutovania večná vojna je tu
Ó víťazstvo zabudni na svoju bielizeň sme slobodní

Som s tebou v Rocklande

v mojich snoch kráčaš mokrý z morskej cesty po autostráde
krížom cez Ameriku v slzách ku dverám mojej chalupy
v Západnej noci

San Francisco 1955-56